

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Ægirs Gjestebud

Citation: Hertz, Henrik: "Ægirs Gjestebud", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder*, udg. af Anden Deel. , 1851-1862, s. 133. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hertz10_lev-shoot-workid66086.pdf (tilgået 13. maj 2021)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder

↑

Ægirs Gjæstebud.

(Ved et Fest-Maaltid for Oehlenschläger paa hans 70de Fødselsdag. Et stort Malerie, forestillende Ægirs Gjæstebud, var ved denne Leilighed opstillet i Salen.)

↑

I.

↑

Chor.

↑ Høit over Bifrost
Aserne droge,
Styred' til Danmarks
Blomstrende Kyst;

↑ Hen til de dunkle,
Skyggende Skove,
Lokked' af Fuglens
Fløitende Røst.

134

↑ Hist under Hlesey,
Bænked' i Ægirs
Gjæstmilde Haller,
Guderne sad; -
Glade ved Gildet,
Lige til Loke
Ægged' dem haardt med
Haan og med Had.

↑

II.

↑

Recitation.

Saaledes fortælles der i et af de ældste, nordiske Digte, der ere efterladte os: Ægir, Havets Behersker, hvis Throne er opreist under Hlesey i store, straalende Haller, havde Asaguderne til Gjæst hos sig, og beværtede dem kosteligt. Mad og Drikke blev baaret omkring i Guldkar, der skinnede saa stærkt, at Salen fik sin Lysning derfra. Kun een af Aserne var ikke indbuden, Loke Laufeyasøn. Men han kom selvbuden, og med ham var Gildets Glæde 135 forbi. Med hadske Ord, med Løgn og ond Eftertale, haanede han enkeltviis hele Forsamlingen. Først dengang Thor ankom - han havde været i Østerleden - standsede Loke sine Ords giftige Strøm, og blev snart nødt til at søge Frelse i Flugten. Siden blev han fangen og bunden til en Klippe. Gudinden Skade hang en Øgle over hans Hoved. Som han havde spyet sin Gift over Aserne, dryppede nu den sin Gift ned over hans Hoved. Men Sigyn, hans Hustru, stod hos ham og, som et skjønt Billede paa Troskab ved Siden af denne Gud for det Ustadige og Omstiftelige, holdt hun uafadeligt en Skaal over hans Hoved. Kun hver Gang den var fuld og hun maatte hælde Skaalen ud, traf Giften ham, og rystede ham saa stærkt, at Jorden gav sig derved i Jordskjælv. - Det er dette i Asagudernes Historie berømte Gjæstebud, der af kunsterfarne Mænd er fremstillet her paa Lærredet, - ikke for at give denne enkelte Begivenhed, men for paa en sindrig og billedlig Maade at drage Tanken hen til det Gudeliv, hvis Herlighed og Fald en Sanger blandt os i udødelige Qvad har besjunget.

136

↑

III.

Chor.

∞ Du, som har manet
Norden af Fjeldet,
Manet den op fra
Øe og fra Strand,
Skjalden at hilse
(Loptur er bunden)*
Atter har Aser
Gjæstet vort Land.

∞ Grubleren en Odin
Signer sin Sanger.
Frigga og Freia
Krandse dit Haar.
Hlorrida ** smiler,
Alt fra din Ungdom
Skjænkte han Skjalden
Herlige Kaar.

137

∞ Tys, medens Bragur
Griber i Strengen,
Nærmer sig Ydun
Mildt med sin Skaal,
Rækker dig Æblet,
Lover dig Karskhed
Langt over Støvets
Vanlige Maal.

∞ Sangrige Digter!
Nordens Forklarer!
Nordens og Sydens
Liflige Tolk!
End fra din Harpe
Strengene bæve
Længe for Nordens
Undrende Folk!

* *